



Schade claims

Het wordt een trend in Nederland om schade te verhalen op een ander. Zo gek als het in Amerika soms gaat, is het hier nog niet. Een bekend voorbeeld betreft de eigenaar van een kat die deze wilde drogen in de magnetron en een schadevergoeding kreeg omdat de fabrikant niet had vermeld dat het apparaat ongeschikt is voor het drogen van katten.

MAURITS BOSGOED, dierenarts bij DAP Vaassen

Het voorbeeld van de kat is extreem, maar schetst helaas wel een ontwikkeling van een nieuwe denkwijze van, in dit geval, paardeneigenaren. Als er wat te halen valt, wordt de betrokken partij aansprakelijk gesteld. Dit artikel beschrijft enige praktijkgevallen.

Casus 1 'Uitgebroken paard'

Een groep van 17 jaarlingen staat in een grote weide waar ze al een paar weken lopen. In een nacht breekt zonder bekende reden paniek in de kudde uit en breken de dieren uit. 16 paarden komen zonder problemen in een andere weide terecht, maar één heeft zijn vluchtroute blijkbaar via de wetering gemaakt waarbij hij gewond is geraakt aan zijn been en belandt ook op een ander perceel. Het paard gaat naar de kliniek voor nader onderzoek en er volgen veel verbandwissels. Hij is uiteindelijk volledig genezen.

Claim en uitspraak

De paardeneigenaar stelt de opfokker volledig aansprakelijk voor de opgelopen vervolgschade van de nachtelijke uitbraak van het paard. De uitspraak van de rechter is als volgt: de opfokker moet de vervoerskosten naar de kliniek, medicatie, dierenartskosten van de kliniek en dierenartskosten op locatie van het vervangen van het verband betalen, omdat deze er verantwoordelijk voor is dat de paarden in de wei blijven. Dit is uiteindelijk een som van 2.500 euro.

Casus 2 'Paard belandt op trekker'

Als jonge paarden voor het eerst in een weide worden gelaten, gaan ze vaak rennen. Vooral bij grote groepen kan dit verkeerd gaan en kunnen ze door de afrastering breken. Om dit te voorkomen, staat de opfokker met een grote trekker en een aanhangwagen in de verste hoek van de weide. De neus van de trekker, waar een voorladerkoppeling aanzat, werd voor de zekerheid van de paarden af gericht. De opfokker en een werknemer gaan voor de trekker staan om zondig de paarden zwaaiend af te kunnen remmen. Het gebeurt inderdaad dat enkele paarden beginnen te rennen en de hele kudde gaat meedoen. Helaas zijn de op hol geslagen paarden niet onder de indruk van de zwaaiende personen en de trekker met aanhangwagen. Een paard stormt via de achterkant recht op de trekker af en raakt ernstig gewond. De daardoor opgelopen waardevermindering, dierenarts- en transportkosten worden vastgesteld op 3.500 euro.

Claim en uitspraak

De paardeneigenaar stelt de opfokker volledig aansprakelijk voor de opgelopen vervolgschade van de uitbraak van het paard. De rechter oordeelt dat de opfokker niet handig bezig is geweest door een trekker op die plaats neer te zetten. De 3.500 euro moet door de opfokker betaald worden.

Casus 3 'Droes'

Op het opfokbedrijf met veel jonge paarden heerst in een winter droes. Veel dieren krijgen dikke klieren die op een gegeven moment doorbarsten. Er worden in deze tijd geen nieuwe dieren meer aan- of afgevoerd. Er komen op een gegeven moment geen nieuwe gevallen meer bij en inmiddels heeft 80 procent van het koppel de ziekte doorgemaakt. Als het zes weken rustig blijft, wordt het bedrijf weer opengesteld voor de aanvoer van nieuwe dieren. Een groep jaarlinghengsten komt op het bedrijf en deze wordt na een nacht op stal de volgende dag in een weide enkele kilometers van het bedrijf ingeschaard. Het zijn allemaal gezonde jonge hengsten. Zeven weken na aankomst op het bedrijf vertonen de eerste dieren uit dit groepje echter ziekteverschijnselen. Dit is dus 13 weken na het laatste ziektegeval op het bedrijf zelf. De dieren worden erg ziek; ze kunnen stuk voor stuk nauwelijks meer eten en ademen erg zwaar. Met veel infuzen, dwangvoeren en medicatie hebben ze het toch allemaal overleefd.

Claim en uitspraak

De eigenaar van een jaarlinghengst verwijt het opfokbedrijf dat het paard droes heeft opgelopen en stelt het opfokbedrijf aansprakelijk voor de schade en gevolgschade (verminderde groei) en de dierenartskosten. Het opfokbedrijf wordt verweten de eigenaar van de hengst niet op de hoogte te hebben gebracht van de laatste droesuitbraak, en het bij wetenschap van de eigenaar voorkomen had kunnen worden.

De rechter maakt het opfokbedrijf geen verwijt omdat:

- Een ervaren paardenhouder hoort te weten dat er op dergelijke bedrijven af en toe droes voorkomt en hij dus wilens en wetens zelf dit risico heeft genomen.
- Het opfokbedrijf heeft uiterst zorgvuldig gehandeld door zes weken aan te houden alvorens nieuwe paarden aan te voeren, vier weken zou ook al voldoende geweest zijn.
- Een causaal verband tussen de ziekte van de hengst en de droes op het opfokbedrijf kan niet worden aangetoond.

De schade claimen bij een ander komt in de paardenhouderij steeds meer voor.

FOTO: MAURITS BOSGOED

Casus 4 'Paard laden'

Een eigenaar komt paarden ophalen op een opfokbedrijf. De bedrijfsleider en de eigenaar werken samen om de paarden in de twee trailers te krijgen. Een trailer is van de eigenaar zelf en een is van het opfokbedrijf. Drie paarden stonden al in de wagen, nummer vier deed echter moeilijk. Hij weigerde de klep op te stappen en ging steigeren. Normaalgesproken laden de opfokker en zijn medewerkers de paarden op hun eigen manier, maar nu de eigenaar ernaast stond, gaf deze de aanwijzingen hoe zijn paard geladen moest worden. De mensen van het opfokbedrijf wilden het na vijf pogingen opgeven en toen het paard achterover viel, wilden ze het weer naar de stal brengen. Maar de eigenaar van het inmiddels behoorlijk vermoeide paard werd dwingend en 'adviseerde' het nog maar een keer te proberen, "Anders ben ik voor niets gekomen". Met een jas over het hoofd en een praam op de lip volgde wederom een vergeefse poging. Doordat het paard begon te trillen en stijf werd, gaf ook de eigenaar toe het maar op te geven. Op de hak bleek het dier een wondje te hebben opgelopen en na een paar dagen slecht lopen, bleek in de kliniek dat er sprake was van een ernstige peesbeschadiging. Het paard is uiteindelijk geëuthanaseerd.

Claim en uitspraak

Het bleek dat de dochter van de aanwezige man de rechtmatige eigenaar was en deze (dus niet bij het laden aanwezig) stelde later de opfokker aansprakelijk voor de gemaakte kosten en het verlies van het paard als gevolg van het verkeerd proberen te laden. De opfokker is een vakbekwaam persoon en had het paard op een andere manier moeten laden, besliste de rechter. De schade van 15.000 euro door het verlies van het paard is aan de eigenaar door het opfokbedrijf uitgekeerd.

De voorbeelden zullen in de komende jaren waarschijnlijk vaker en misschien extremer worden. De denkwijze van mensen lijkt te veranderen. Vroeger baalde je van jezelf als je over een tegel struikelde en liep je weer verder, tegenwoordig zien sommigen echter hun kans schoon en klagen de gemeente aan. Voor opfokkers en andere betrokkenen zoals dierenartsen een reden om zaken goed te documenteren en zich goed te verzekeren tegen schadeclaims. ☺